

Loquillo fa vibrar el públic de la Ciutadella de Roses

Amb les entrades exhaurides, el cantant barceloní va oferir una barreja dels seus grans èxits amb temes del nou àlbum

Loquillo va actuar divendres a la nit a Roses.

Li va costar, però ho va aconseguir. Loquillo va fer que la Ciutadella de Roses, amb totes les entrades venudes, es rendís als seus peus divendres a la nit en un multitudinari concert del festival Sons del Món. Les cançons del seu darrer àlbum, Viento del Este, es van barrejar amb els seus grans èxits –himnes generacionals– per tal de fer vibrar el públic en una de les nits més caloroses de l'any.

I això que no va ser fàcil. Vestit amb la seva habitual americana malgrat els gairebé 30 graus de temperatura que feia, Loquillo va arrencar amb Salud y rock'n'roll. Tota una declaració d'intencions, ja que això és el que va oferir: dues hores de rock frenètic i sense treva. Ni tan sols es va permetre un respir per interactuar amb el públic, sinó que va preferir anar per feina i deixar-se de floritures.

No va ser fins passada mitja hora ben bona de concert que va

dirigir una «bona vesprada!» als assistents, que això sí, no van deixar de cridar «Loco, Loco» entre cançó i cançó. I malgrat que l'energia del directe convidava a viure'l en directe, sense filtres, també es van alçar nombrosos telèfons mòbils per immortalitzar el moment. Els encenedors, definitivament, han passat a millor vida.

En els compassos inicials del concert van sonar temes com Territorios Libres o la recent El mundo que perdimos (una oda al desencant polític), així com El hombre de negro.

El públic, inicialment fred i tímid, es va anar engrescant a mesura que avançaven els compassos, i amb El Rompeolas es va deixar d'històries per posar-se dret i corejar a ple pulmó. «Ja ho podríeu haver fet des del principi», va dir, dirigint-se als assistents. A partir d'aquí, el públic va decidir que sí, que valia la pena, i va deixar-se anar amb temes com En el final de los días o Contento.

L'èxtasi general, però, va arribar amb la traca final, que va incloure Yo para ser feliz quie ro un camión, Feo,

fuerte y formal i la imprescindible Cadillac solitario. La connexió amb el cantant era més que evident i aquest la va agrair, ben emocionat. Una altra nit rodona a l'Empordà.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/estiu/2017/08/06/loquillo-vibrar-public-ciudadella-roses/860647.html?utm_source=rss